

РЕШЕНИЕ

№ 43342

гр. София, 30.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10991**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „ДЮТИ ФРИ ЕНД ТРАВЪЛ РЕТЕЙЛИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1000, [улица], вх. А, ап. 16 срещу Решение № ПО-95/18.09.2025 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № С.-023-0001950/14.07.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се оспорва като незаконосъобразен административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Посочените пороци не били взети предвид с решението на директора на ТД на НАП - С.. Претендира деловодни разноски.

Ответникът директора на ТД на НАП - С. оспорва жалбата изцяло по съображения по обжалваното решение. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Сезираният с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с всички норми, които поставят изискванията за неговата валидност, като тази проверка не се ограничи до специалните изисквания на материалния закон за законността му и за възможността актът да бъде отменен при представено обезпечение, които са посочени в чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Процесната предварителната обезпечителна мярка е наложена в рамките на започнала ревизия срещу жалбоподателя, в сроковете по чл. 114 от ДОПК. Постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки е издадено от местно-компетентен публичен изпълнител по смисъла на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, като е спазена формата по чл. 196 от ДОПК. Предвид това, постановлението е валиден административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител по реда на чл. 195 от ДОПК и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Изпълнена е процедурата по чл. 197, ал. 1 от ДОПК за обжалване на постановлението по административен ред, като е постановено Решение № ПО-95/18.09.2025 г. на директора на ТД на НАП – С. – местно компетентен орган, което се обжалва в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретни случай, видно от материалите по делото, а и не се оспорва от страните, че процесните предварителни обезпечителни мерки са наложени в рамките на ревизионно производство, каквито са задължителните материалните предпоставки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, което производство е образувано със заповед за възлагане на ревизията № Р-22220424005916-020-001/13.11.2024 г. на компетентните органи на ТД на НАП-С.. Със заповед № Р-22220424005916-023-001/25.06.2025 г. на компетентните органи на ТД на НАП-С., ревизията е спряна на основание чл. 34, ал. 1 , т. 2 от ДОПК. Заповедта за спиране е отменена с определение № 29353/09.09.2025 г. по адм.д. № 9197/2025 г. на АССГ, Първо отделение, 5-ти с-в и съответно е издадена заповед № Р-22220424005916-143-001/12.09.2025 г. на компетентните органи на ТД на НАП-С. за възобновяване на ревизионното производство на основание чл. 35 от ДОПК. Следователно, процесното Постановление изх. № С.-023-0001950/14.07.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С., е издадено в период, когато ревизионното производство е било спряно. Основателен е доводът на жалбоподателя за недопустимост за налагане на обезпечителни марки при спряно ревизионно производство, поради следното:

Предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно - осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК (арг. от систематичното място на чл. 121 от ДОПК вкл. в сравнение с другите, особени производства, които са предмет на самостоятелна регламентация в глава 16 на ДОПК). Този извод се налага и от буквалното тълкуване на чл. 121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни

мерки се налагат в хода на ревизията-т. е. като част от нея. Следователно предварителното обезпечение е част от ревизионното производство. Установи се, че процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено от органите по приходите в периода на спряна ревизия. Спирането на ревизията по реда на чл. 34 от ДОПК означава, че органите по приходите не извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят, както до събиране на доказателства, така и до отправяне на искания за налагане на предварително обезпечение, както е сторено в настоящия случай, а и изобщо до всички процесуални действия по ревизията. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от ДОПК ревизията се възобновява след като отпаднат основанията за спирането. В тази връзка следва да се посочи, че в действителност в разпоредбата на чл. 35 от ДОПК не е конкретизирано, че по време на спирането не се извършват никакви действия от органите по приходите, но характерът на спирането е достатъчен, за да се направи този извод. Освен това съгласно чл. 55, ал. 2 от АПК, приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК, при възобновяването производството започва от онова действие, при което е било спряно и по този начин още веднъж се затвърждава становището, че в периода, в който ревизията е спряна, не може да се извършват никакви действия, което правило в процесния случай не е спазено. Още по-съществено – сроковете по чл. чл. 114, 119 от ДОПК, относими към сроковете по чл. 121 от ДОПК, регламентират императивно срокове, в рамките на които могат да се налагат предварителни обезпечителни мерки, като форма на държавна принуда. Именно, поради този си характер, предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат и да бъдат валидни в рамките на предварително ясни срокове. Приемането на тезата, че предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат и при спряно ревизионно производство, и да бъдат валидни през този период, означава, че се дерогират горепосочените императивни срокове, и се допуска неоснователно държавна принуда в непредвидени от закона мащаби. При тази законова регламентация се налага изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 702,65 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на „ДЮТИ ФРИ ЕНД ТРАВЪЛ РЕТЕЙЛИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1000, [улица], вх. А, ап. 16, Решение № ПО-95/18.09.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., както и Постановление изх. № С.-023-0001950/14.07.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „ДЮТИ ФРИ ЕНД ТРАВЪЛ РЕТЕЙЛИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1000, [улица], вх. А, ап. 16, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 702,65 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.